

Modrobílé město větru

ESSAOUIRA V MAROKU

Chybí tu špína i všudypřítomný orientální ruch a změt, tak typické pro většinu marockých měst. Tady se starobylými světlými uličkami mezi modrobílými domy prohání vítr, který přináší Atlantik.

Než se vítr ztratí ve městě, musí překonat val hradeb a proniknout některou z bran. Mohutné opevnění se zdvihá přímo z oceánu. Essaouira, přezdívaná „město větru“, je dnes na marocké poměry relativně malá. Žije tu „jen“ 80 tisíc lidí. Většina obyvatel profituje z rybolovu a z turistického ruchu. Slavné doklady minulosti vábí zahraniční návštěvníky. Díky krásným plážím a silnému větru tvořícímu ideální vlny sem míří i početná komunita surfařů.

V roce 2001 se Essaouira dostala na seznam památek světového dědictví UNESCO. Jako výjimečný příklad opevněného města z konce 18. století, postaveného podle principů evropské vojenské architektury v severo-africkém kontextu. Opevnění je mixem portugalských, francouzských a berberských vlivů.

Sultánův architekt

Patrně již v 7. století před Kristem sem dorazili vyhlášení mořeplavci starověku Féniciáné. Po dvou stoletích tu Kartáginci vybudovali obchodní místo, následovali je Římané. Na nedalekých ostrůvcích při pobřeží získávali z mušlí v antice vysoce

ceněné nachové barvivo. V 15. století zde Portugalci vybudovali kupecké a vojenské předmostí, opevněné město pojmenovali Mogador. Již ale v roce 1541 jej ztratili. Na další slávu musel Mogador čekat dvě staletí. Roku 1765 se Sultan Sidi Mohammed Ben Abdallah rozhodl vybudovat největší přístav své říše a obchodní město. Náročný úkol svěřil francouzskému architektu Theodoru Cornutovi,

žáku významného pevnostního stavitele Vaubana. Město změnilo název na Essaouira a brzy se zde ustavilo mnoho kupeckých společností, s nimiž přišlo na tisíc Evropanů. Město se stalo hlavní spojnicí obchodu mezi Evropou a Timbuktu ve vnitrozemí Afriky. Rovněž ale křižovatkou kultur a civilizací. To vydrželo až do francouzského protektorátu v roce 1912, kdy přišla změna jména zpět na Mogador,

ale také úpadek. Arabský název se vrátil se získáním marocké nezávislosti roku 1956.

Mořská bašta

Celé staré město, rozprostřené na výběžku pevniny, obklopují hradby. Bíle omítnutým domům dodávají charakteristické vzezření modře rámovaná okna. Hlavní uličky lemuji řemeslnické krámky. Vyhlášené jsou intarzie, vyřezávané dřevěné sošky i obrázky. Množství kavárniček a restaurací přímo vybízí k posezení a nasávání atmosféry.

Nejkrásnějším zákoutím starého města je mořská bašta Ska-la de la Ville, rozprostírající své opevnění přímo nad útesy. Někdejší důležitost dokresluje několik starých poctivých děl. Výhledy z hradeb na Atlantik a barevné hry fasád domů jsou úžasné. Ostatně to věděl už před půl stoletím Orson Welles, když zde točil svého Othella. Mimochodem, slovo Essaouira znamená obraz. ■

FOTO: ARCHIV

FOTO: ARCHIV

Typické modrobílé domy.

Informace

- Essaouira leží zhruba 300 km jihozápadně po pobřeží od Casablanky a asi 200 km západně od vnitrozemského města Marrakéš.
- Písečná pláž se rozkládá přímo od centra města a táhne se prakticky 10 km jižním směrem. Jen je třeba dát pozor na hodně silný vítr.
- Každý červen hostí Essaouira festival světové hudby. www.festival-gnaoua.co.ma

ADÉLA POLÁKOVÁ